

Arrest

nr. 199 524 van 9 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 10 november 2017 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. BYUMA *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Jordaanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 15 mei 2015 en hebben zich vluchteling verklaard op 3 juni 2016.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 12 augustus 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 31 augustus 2017.

1.3. Op 12 oktober 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

In zake: A. M. M. G.:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in al Karama, Amman, van Palestijnse origine te zijn, geregistreerd te zijn bij UNRWA, de Jordaanse nationaliteit te bezitten en moslim te zijn. U was handelaar in huishoudelijke producten. U bent in 1977 gehuwd met A.(...) M.(...) A.(...) M.(...) (CG X; OV X), eveneens een Palestijnse met de Jordaanse nationaliteit, en jullie hebben vier zonen en één dochter en woonden in Ayn al Basha. Uw dochter, N.(...), en één zoon, T.(...), wonen nog in Jordanië. Twee andere zonen, K.(...) en Y.(...), zijn hier in België gehuwd en uw zoon M.(...) (CG X; OV X) heeft hier op 8 december 2015 asiel aangevraagd (zie infra).

U stelt dat uw zoon M.(...) in Jordanië een probleem heeft gekend doch hierover weet u niet veel te vertellen, zo geeft u aan. Uw zoon was verliefd op een meisje, u meent dat ze B.(...) heet, en beiden hadden afgesproken te huwen. Het meisje bracht haar vader van dit voornemen op de hoogte, doch haar vader weigerde hiermee akkoord te gaan vanwege de Palestijnse origine van uw zoon waarop beiden besloten naar Aqaba te gaan, waar het meisje bij hem sliep, zo stelt u. Uw zoon verliet in november 2015 het land zonder u een reden te geven voor zijn vertrek.

Einde december 2015 kwamen u en uw echtgenote 's avonds thuis en werden jullie opgewacht door jullie buurman die jullie meedeelde dat hij mannen van de F.(...) stam, één van hen had een pistool, voor jullie deur had zien staan en daarop hard klopten. U belde daarna uw zoon K.(...), bij wie M.(...) een tijdje verbleef, en u kreeg bevestiging dat M.(...) effectief een probleem had gekend met deze stam en jullie beter niet thuis konden blijven en het land dienden te verlaten. U en uw echtgenote gingen daarop naar uw zus, F.(...), die in Jabl al Nusha woont en bleven daar tot 15 mei 2016 inwonen. In deze periode probeerde u een visum te regelen, trok u op met vrienden en bezocht u uw schoonfamilie. U belde K.(...) om te kunnen spreken met M.(...) maar meer kwam u over het probleem niet te weten. Jullie hadden in deze periode geen problemen.

Op 15 mei 2016 verlieten u en uw echtgenote legaal het land met jullie paspoorten en een visum uitgereikt door de Italiaanse ambassade en kwamen jullie via Griekenland nog diezelfde dag aan in België. Jullie werden hierbij vergezeld door de persoon die jullie had geholpen om een visum te krijgen. Eénmaal hier verdween de man met jullie paspoorten in zijn bezit. Op 3 juni 2016 vroegen jullie hier asiel aan.

Uw zoon M.(...) vertelde jullie hier dan in grote lijnen wat hij had meegemaakt: toen de vader van zijn vriendin weigerde in te stemmen met het huwelijk liepen hij en zijn vriendin weg naar Aqaba, waar ze echter door de F.(...) ontdekt en beschoten werden. Uw zoon kon vluchten en naar België komen. Uw zoon gaf nog aan dat hij met de dood werd bedreigd en dat deze bedreiging zich over de hele familie uitstrekte.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag steunt op de asielmotieven van uw echtgenote. U haalt geen bijkomende incidenten of problemen aan. In hoofde van deze laatste werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Zij slaagde er namelijk niet in een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Aangezien u zich volledig beroept op de door uw echtgenote aangehaalde asielmotieven, kan ook ten aanzien van u niet gesteld worden dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. We verwijzen hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing door het CGVS genomen in hoofde van uw echtgenote.

"Na het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt het land waarvan u de nationaliteit bezit te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van

subsidiare bescherming daar er totaal geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde motieven.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u en uw echtgenoot in kader van jullie asielaanvraag duidelijk aangeven dat jullie problemen voortvloeien uit de problemen zoals die aangehaald werden door jullie zoon, M.(...). Zowel u als uw echtgenoot geven aan nooit andere problemen te hebben gehad (CGVS p.1; CGVS echtgenoot p.1). Dient in dit kader te worden opgemerkt dat het CGVS van oordeel is dat er totaal geen geloof kan worden gehecht aan de asielmotieven van jullie zoon en bijgevolg nam het CGVS in diens hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiare beschermingsstatus. We verwijzen hiervoor naar de gemotiveerde beslissing genomen in hoofde van uw zoon en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Bijgevolg kan er ook in jullie hoofde niet van worden uitgegaan dat jullie een gegronde vrees voor vervolging dienen te koesteren.

Bovendien blijkt dat jullie beider verklaringen het ongeloofwaardig karakter van deze motieven bevestigen.

Zo kan het CGVS nog meegaan in jullie verklaringen dat M.(...), op het moment dat hij jullie in oktober/ november 2015 belde en meedeelde dat hij het land diende te verlaten, niet al te veel vertelde over zijn vertrekmotieven, doch is het totaal ongeloofwaardig dat toen jullie hem berichtten over de agressieve en gewapende mannen aan jullie deur in december 2015 en in jullie gesprekken daarna, hij nog altijd niet concreet de aard van zijn problemen uiteenzette en slechts stelde problemen te hebben met de F.(...) stam en dat die hem wilde doden (CGVS p.3-4; CGVS echtgenoot p.3). Kennis aangaande de aard van deze problemen is immers essentieel om uw vrees correct te kunnen inschatten en eventuele oplossingen en/of alternatieven te bedenken voor het probleem. U hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan te herhalen dat hij u echt niets vertelde, dat hij zei dat hij het later zou uitleggen. Gezien dit niet overtuigt werd u andermaal gewezen op het problematische karakter hiervan, temeer jullie niet naar huis durfden terug te gaan en belaagd werden door gewapende mannen, en komt u niet verder dan te stellen 'misschien heeft hij het aan mijn man verteld, maar ik ben zenuwachtig' (CGVS p.5). Echter, uit de verklaringen van uw man blijkt dat hij evenmin meer kennis had hieromtrent. Ook hij werd gewezen op het ongeloofwaardig karakter hiervan en hij kon slechts herhalen dat M.(...) verteld had een probleem te hebben met die stam, met de dood te zijn bedreigd en dat deze bedreiging gold voor de hele familie. Erop gewezen dat, net omdat de hele familie betrokken was, het niet kan overtuigen dat jullie toen dusdanig onwetend waren over de aard van het probleem, antwoordt hij 'ik weet het niet. Hij weet wel dat ik zoiets niet aanvaard en zeker als ik een jonge dochter zou hebben, waarschijnlijk schaamt hij zich hierover te spreken' (CGVS echtgenoot p.3). Jullie onwetendheid en de weigering van M.(...) jullie op dat moment meer details te geven, temeer jullie in gevaar verkeerden en hij veilig in België was, ontbeert iedere vorm van geloofwaardigheid. Gezien jullie, en zoals reeds werd opgemerkt, belaagd werden door agressieve mannen van wie er tenminste één gewapend was, gezien jullie niet meer in jullie huis durfden te wonen, gezien jullie hele gezin met de dood werd bedreigd is het niet meer dan logisch dan dat M.(...) jullie van alle mogelijke details op de hoogte zou hebben gebracht zodat jullie op zijn minst in staat zouden zijn de situatie correct in te schatten en gerichte voorzorgen te nemen.

Ook over de vriendin van uw zoon en haar familie blijken u en uw echtgenoot opvallend onwetend te zijn. U gevraagd naar haar naam, stelt u haar naam niet te kennen, maar ze zou uit de familie F.(...) komen. Uw man vermoedt dat ze B.(...) F.(...) noemt. U gevraagd of ze broers en/of zussen had, moet u het antwoord schuldig blijven, net zoals uw echtgenoot. Evenmin weten jullie hoe oud het meisje was. U gevraagd te vertellen wat haar familie doet voor de kost, antwoordt u 'als iemand goede dag zegt, dan schiet hij naar jou, dat zijn mensen die gevaarlijk zijn'. Gezien dit geen antwoord is werd de vraag herhaald en kunt u slechts aangeven over hen te hebben gehoord, maar hen niet te kennen. Gevraagd wat u over hen hoorde antwoordt u 'mensen die connecties hebben, ze zijn criminelen en komen van grote stammen, ze hebben iets in de politiek, ze zijn bekend'. Gevraagd dit toe te lichten, antwoordt u 'het feit dat ze uit Jordanië komen, wil zeggen dat ze sterker zijn dan ons, ze maken een onderscheid tussen Palestijnen en Jordaniërs'. Gezien dit andermaal geen antwoord is op de vraag, werd u weerom gevraagd dit toe te lichten en moet u toegeven geen details te kennen, maar stelt u wel dat u weet dat veel parlamentsleden uit F.(...) komen. U dan maar gevraagd of er onder de familie van het meisje parlamentsleden zijn, kunt u alleen maar stellen ze niet te kennen. Gevraagd wat u bedoelde met de uitspraak dat ze criminelen zijn, verklaart u dat ze bereid zijn uw zoon te vermoorden (CGVS p.4-5). Uw man gevraagd wat haar familie doet in het leven, antwoordt hij dat ze aan de staat werken, in de politiek en ze tegelijkertijd een stuk grond hebben. Gezien dit nogal algemeen is qua toelichting, werd

hem gevraagd naar het beroep van de vader van die vriendin en moet hij aangeven dit niet te weten. Gevraagd naar wat hij concreet over de betrokken familie kan vertellen, komt hij niet verder dan te herhalen hen niet persoonlijk te kennen, dat het bekende handelaars zijn en drugsdealers om dan andermaal aan te geven haar vader niet persoonlijk te kennen. Hem gevraagd of heel zijn uitleg er eigenlijk op neer komt dat hij niet weet hoe haar familie haar brood verdient en niet weet of ze banden hebben met de politiek, het leger, de geheime diensten, kan hij slechts beamen dit effectief niet te weten, hen persoonlijk niet te kennen (CGVS echtgenoot p.3-4). Andermaal dient te worden opgemerkt dat jullie onwetendheid, en zoals ook al in bovenstaande paragraaf werd geargumenteed, ieder spoor van geloofwaardigheid ontbeert gezien kennis omtrent deze familie essentieel is om in te schatten wat jullie in dezer konden verwachten. Ook de vaststelling dat jullie in de periode dat jullie bij uw schoonzus/ zus woonden (einde december 2015-midden mei 2016) nalieten informatie in te winnen omtrent jullie belagers omdat 'een dergelijk onderwerp taboe is, er niet over zoiets wordt gesproken en jullie zelfs niet aan jullie familie konden vertellen wat jullie meemaakten' ondermijnt, gezien de ernst van de door u beweerde vrees, nog verder jullie geloofwaardigheid (CGVS p.5; CGVS echtgenoot p.4).

Volledigheidshalve dient opgemerkt dat noch u noch uw echtgenoot jullie paspoorten kunnen neerleggen. Jullie verklaren dat deze stukken in handen waren van de smokkelaar die dan plots is verdwenen. Uw echtgenoot erop gewezen dat men een dergelijk document sowieso toch zelf bewaart, stelt hij 'ik had nog een koffer, de luchthaven was groot, ik kon amper bewegen, hij regelde alles om het gemakkelijker voor ons te maken'. Uw echtgenoot gevraagd wie de paspoorten toonde tijdens de controles, antwoordt hij dat jullie dit zelf deden. Gevraagd waarom hij dan wel de paspoorten aan de smokkelaar gaf, antwoordt hij 'ik ben zelf kwaad daarom want het is een belangrijk document' (CGVS p.5; CGVS echtgenoot p.4). Het behoeft geen verdere uitleg dat deze door hem geschetste gang van zaken iedere geloofwaardigheid ontbeert temeer jullie beiden aangeven dat jullie al verschillende keren jullie paspoorten hebben verlengd, reden temeer waarom jullie zich van het belang van een dergelijk document bewust moeten zijn (CGVS p.5; CGVS echtgenoot p.4). Dient te worden geconcludeerd dat jullie het CGVS zo beletten zich een duidelijk beeld te vormen over wanneer precies en via welk traject jullie naar hier zijn gekomen. Een dergelijke vaststelling ondermijnt jullie geloofwaardigheid.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend."

Ter ondersteuning van jullie asielaanvraag leggen jullie volgende documenten neer: de 'UNRWA registration card' en jullie Jordaanse identiteitskaarten. Deze stukken hebben betrekking op jullie origine en nationaliteit, gegevens die hier niet ter discussie staan en bijgevolg vermogen deze documenten niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

In zake: M. A. M. A.:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Ariha, Palestina, van Palestijnse origine en geregistreerd bij UNRWA te zijn, de Jordaanse nationaliteit te bezitten en moslima te zijn. U bent in 1977 gehuwd met G.(...) A.(...) M.(...) M.(...) (CG X; OV X), eveneens een Palestijn met de Jordaanse nationaliteit, en jullie hebben vier zonen en één dochter en woonden in Ayn al Basha. Uw dochter, N.(...), en één zoon, T.(...), wonen nog in Jordanië, twee zoons, K.(...) en Y.(...), zijn hier in België gehuwd en uw zoon M.(...) (CG X; OV X) heeft hier op 8 december 2015 asiel aangevraagd (zie infra).

U geeft aan dat jullie altijd in vrede hebben geleefd, noch u noch uw familie hebben ooit problemen gekend tot die avond in oktober 2015 waarop uw zoon M.(...) 's avonds belde en meedeelde dat hij naar het buitenland wilde gaan. Hij vertelde dat hij met de dood was bedreigd en weg moest, meer uitleg gaf hij niet. Hij is iemand die niet veel vertelt, zo stelt u.

Eind december 2015, kwamen u en uw echtgenoot thuis en vernamen van jullie buurman dat jongemannen bij jullie waren langsgelkomen en agressief op jullie deur hadden geklopt. De buurman

wist niet wat ze van jullie wilden, maar had wel gezien dat één van hen een pistool had. U belde uw kinderen op en M.(...) zei u te vertrekken daar diegenen die naar jullie huis waren gekomen, net diegenen waren die hem wilden vermoorden. Toen u meer uitleg vroeg antwoordde hij dat jullie op dat moment niet meer moesten weten. Jullie hadden schrik en besloten naar uw schoonzus, F.(...), in Jabl al Nusha te gaan en verbleven daar tot 15 mei 2016. In deze periode vroegen jullie een visum aan bij de Italiaanse ambassade en gingen wel eens bij iemand op bezoek en deden jullie boodschappen, daarenboven had uw echtgenoot te kampen met medische problemen. In deze periode kenden jullie verder geen moeilijkheden.

Op 15 mei 2016 verlieten u en uw echtgenoot legaal het land en kwamen via Griekenland diezelfde dag nog in België aan. U zou, en dit in tegenstelling tot uw man, niet geweten hebben dat jullie vergezeld werden door een smokkelaar die al jullie identiteitsdocumenten in zijn bezit had. In België vroegen jullie op 3 juni 2016 asiel aan.

U stelt niet veel te weten over de problemen van M.(...) daar hij jullie enkel de hoofdpunten van zijn verhaal vertelde: hij werd verliefd op een meisje van de F.(...) familie, een familie met veel autoriteit, vroeg om haar hand doch haar vader weigerde hiermee in te stemmen vanwege jullie Palestijnse origine. Daarop besloten ze samen weg te lopen, blijkbaar hadden ze seksueel contact gehad, de familie van het meisje kwam te weten waar ze verbleven en beschoten uw zoon die gelukkig kon ontsnappen, het meisje werd door hen meegenomen.

B. Motivering

Na het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt het land waarvan u de nationaliteit bezit te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming daar er totaal geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde motieven.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u en uw echtgenoot in kader van jullie asielaanvraag duidelijk aangeven dat jullie problemen voortvloeien uit de problemen zoals die aangehaald werden door jullie zoon, M.(...). Zowel u als uw echtgenoot geven aan nooit andere problemen te hebben gehad (CGVS p.1; CGVS echtgenoot p.1). Dient in dit kader te worden opgemerkt dat het CGVS van oordeel is dat er totaal geen geloof kan worden gehecht aan de asielmotieven van jullie zoon en bijgevolg nam het CGVS in diens hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. We verwijzen hiervoor naar de gemotiveerde beslissing genomen in hoofde van uw zoon en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Bijgevolg kan er ook in jullie hoofde niet van worden uitgegaan dat jullie een gegronde vrees voor vervolging dienen te koesteren.

Bovendien blijkt dat jullie beider verklaringen het ongeloofwaardig karakter van deze motieven bevestigen.

Zo kan het CGVS nog meegaan in jullie verklaringen dat M.(...), op het moment dat hij jullie in oktober/november 2015 belde en meedeelde dat hij het land diende te verlaten, niet al te veel vertelde over zijn vertrekmotieven, doch is het totaal ongeloofwaardig dat toen jullie hem berichtten over de agressieve en gewapende mannen aan jullie deur in december 2015 en in jullie gesprekken daarna, hij nog altijd niet concreet de aard van zijn problemen uiteenzette en slechts stelde problemen te hebben met de F.(...) stam en dat die hem wilde doden (CGVS p.3-4; CGVS echtgenoot p.3). Kennis aangaande de aard van deze problemen is immers essentieel om uw vrees correct te kunnen inschatten en eventuele oplossingen en/of alternatieven te bedenken voor het probleem. U hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan te herhalen dat hij u echt niets vertelde, dat hij zei dat hij het later zou uitleggen. Gezien dit niet overtuigt werd u andermaal gewezen op het problematische karakter hiervan, temeer jullie niet naar huis durfden terug te gaan en belaagd werden door gewapende mannen, en komt u niet verder dan te stellen 'misschien heeft hij het aan mijn man verteld, maar ik ben zenuwachtig' (CGVS p.5). Echter, uit de verklaringen van uw man blijkt dat hij evenmin meer kennis had hieromtrent. Ook hij werd gewezen op het ongeloofwaardig karakter hiervan en hij kon slechts herhalen dat M.(...) verteld had een probleem te hebben met die stam, met de dood te zijn bedreigd en dat deze bedreiging gold voor de hele familie. Erop gewezen dat, net omdat de hele familie betrokken was, het niet kan overtuigen dat jullie toen dusdanig onwetend waren over de aard van het probleem, antwoordt

hij 'ik weet het niet. Hij weet wel dat ik zoiets niet aanvaard en zeker als ik een jonge dochter zou hebben, waarschijnlijk schaamt hij zich hierover te spreken' (CGVS echtgenoot p.3). Jullie onwetendheid en de weigering van M.(...) jullie op dat moment meer details te geven, temeer jullie in gevaar verkeerden en hij veilig in België was, ontbeert iedere vorm van geloofwaardigheid. Gezien jullie, en zoals reeds werd opgemerkt, belaagd werden door agressieve mannen van wie er tenminste één gewapend was, gezien jullie niet meer in jullie huis durfden te wonen, gezien jullie hele gezin met de dood werd bedreigd is het niet meer dan logisch dan dat M.(...) jullie van alle mogelijke details op de hoogte zou hebben gebracht zodat jullie op zijn minst in staat zouden zijn de situatie correct in schatten en gerichte voorzorgen te nemen.

Ook over de vriendin van uw zoon en haar familie blijken u en uw echtgenoot opvallend onwetend te zijn. U gevraagd naar haar naam, stelt u haar naam niet te kennen, maar ze zou uit de familie F.(...) komen. Uw man vermoedt dat ze B.(...) F.(...) noemt. U gevraagd of ze broers en/of zussen had, moet u het antwoord schuldig blijven, net zoals uw echtgenoot. Evenmin weten jullie hoe oud het meisje was. U gevraagd te vertellen wat haar familie doet voor de kost, antwoordt u 'als iemand goede dag zegt, dan schiet hij naar jou, dat zijn mensen die gevaarlijk zijn'. Gezien dit geen antwoord is werd de vraag herhaald en kunt u slechts aangeven over hen te hebben gehoord, maar hen niet te kennen. Gevraagd wat u over hen hoorde antwoordt u 'mensen die connecties hebben, ze zijn criminelen en komen van grote stammen, ze hebben iets in de politiek, ze zijn bekend'. Gevraagd dit toe te lichten, antwoordt u 'het feit dat ze uit Jordanië komen, wil zeggen dat ze sterker zijn dan ons, ze maken een onderscheid tussen Palestijnen en Jordaniërs'. Gezien dit andermaal geen antwoord is op de vraag, werd u weerom gevraagd dit toe te lichten en moet u toegeven geen details te kennen, maar stelt u wel dat u weet dat veel parlamentsleden uit F.(...) komen. U dan maar gevraagd of er onder de familie van het meisje parlamentsleden zijn, kunt u alleen maar stellen ze niet te kennen. Gevraagd wat u bedoelde met de uitspraak dat ze criminelen zijn, verklaart u dat ze bereid zijn uw zoon te vermoorden (CGVS p.4-5). Uw man gevraagd wat haar familie doet in het leven, antwoordt hij dat ze aan de staat werken, in de politiek en ze tegelijkertijd een stuk grond hebben. Gezien dit nogal algemeen is qua toelichting, werd hem gevraagd naar het beroep van de vader van die vriendin en moet hij aangeven dit niet te weten. Gevraagd naar wat hij concreet over de betrokken familie kan vertellen, komt hij niet verder dan te herhalen hen niet persoonlijk te kennen, dat het bekende handelaars zijn en drugsdealers om dan andermaal aan te geven haar vader niet persoonlijk te kennen. Hem gevraagd of heel zijn uitleg er eigenlijk op neer komt dat hij niet weet hoe haar familie haar brood verdient en niet weet of ze banden hebben met de politiek, het leger, de geheime diensten, kan hij slechts beamen dit effectief niet te weten, hen persoonlijk niet te kennen (CGVS echtgenoot p.3-4). Andermaal dient te worden opgemerkt dat jullie onwetendheid, en zoals ook al in bovenstaande paragraaf werd geargumenteed, ieder spoor van geloofwaardigheid ontbeert gezien kennis omtrent deze familie essentieel is om in te schatten wat jullie in dezer konden verwachten. Ook de vaststelling dat jullie in de periode dat jullie bij uw schoonzus/ zus woonden (einde december 2015-midden mei 2016) nalieten informatie in te winnen omtrent jullie belagers omdat 'een dergelijk onderwerp taboe is, er niet over zoiets wordt gesproken en jullie zelfs niet aan jullie familie konden vertellen wat jullie meemaakten' ondermijnt, gezien de ernst van de door u beweerde vrees, nog verder jullie geloofwaardigheid (CGVS p.5; CGVS echtgenoot p.4).

Volledigheidshalve dient opgemerkt dat noch u noch uw echtgenoot jullie paspoorten kunnen neerleggen. Jullie verklaren dat deze stukken in handen waren van de smokkelaar die dan plots is verdwenen. Uw echtgenoot erop gewezen dat men een dergelijk document sowieso toch zelf bewaart, stelt hij 'ik had nog een koffer, de luchthaven was groot, ik kon amper bewegen, hij regelde alles om het gemakkelijker voor ons te maken'. Uw echtgenoot gevraagd wie de paspoorten toonde tijdens de controles, antwoordt hij dat jullie dit zelf deden. Gevraagd waarom hij dan wel de paspoorten aan de smokkelaar gaf, antwoordt hij 'ik ben zelf kwaad daarom want het is een belangrijk document' (CGVS p.5; CGVS echtgenoot p.4). Het behoeft geen verdere uitleg dat deze door hem geschetste gang van zaken iedere geloofwaardigheid ontbeert temeer jullie beiden aangeven dat jullie al verschillende keren jullie paspoorten hebben verlengd, reden temeer waarom jullie zich van het belang van een dergelijk document bewust moeten zijn (CGVS p.5; CGVS echtgenoot p.4). Dient te worden geconcludeerd dat jullie het CGVS zo beletten zich een duidelijk beeld te vormen over wanneer precies en via welk traject jullie naar hier zijn gekomen. Een dergelijke vaststelling ondermijnt jullie geloofwaardigheid.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Ter ondersteuning van jullie asielaanvraag leggen jullie volgende documenten neer: de 'UNRWA registration card' en jullie Jordaanse identiteitskaarten. Deze stukken hebben betrekking op jullie origine

en nationaliteit, gegevens die hier niet ter discussie staan en bijgevolg vermogen deze documenten niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, herhalen verzoekers hun asielmotieven, namelijk dat zij de familie van de vriendin van hun zoon vrezen. Verzoekers passen de verschillende elementen uit de definitie van het begrip 'vluchteling' toe op hun eigen situatie, waarbij zij aanvoeren dat zij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging koesteren en dat zij geen andere keuze hadden dan Jordanië te verlaten en vervolgens een poging ondernemen om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. Zij formuleren hun verweer als volgt: "Informatie over de vriendin verzoekers hun zoon

Verweerster is in bestreden beslissingen ten onrechte van oordeel dat verzoekers onvoldoende informatie kunnen meedelen over de vriendin van hun zoon, B.(...).

Verweerster neemt echter niet het feit in acht dat verzoekers zich nooit hadden kunnen inbeelden dat hun zoon zoveel problemen zou kunnen hebben door zijn relatie.

Bovendien verkeerden verzoekers in de onmogelijkheid om meer informatie over B.(...) te verschaffen gezien de macht van de stam waartoe zij behoort. Immers telt de stam F.(...) meer dan 400 000 leden. De stamleden bevinden zich overal verspreid in het land en ze deinzen er niet voor terug om geweld te gebruiken.

(...)

Daarenboven heeft verweerster in de bestreden beslissingen geen rekening gehouden met de veranderende situatie en vooral ook niet de mentaliteit onder de autochtone Jordaanse bevolking.

(...)

Verzoekers benadrukken dat Jordaanse burgers meer gewaardeerd worden dan Palestijnen in de Jordaanse samenleving. Palestijnen hebben het imago harde werkers te zijn en om die redenen worden zij gehaat omdat Jordaanse burgers ervan overtuigd zijn dat ze daardoor minder jobs hebben voor zichzelf.

Sinds jaar en dag vangt Jordanië en een ontzettend groot aantal Palestijnen op, in die zin dat ze er zelfs de meerderheid zijn gaan vormen. Dit zorgt voor de nodige spanningen en angsten. Door de burgeroorlog in Syrië zijn vele Palestijnse vluchtelingen die voorheen in Syrië verbleven nu naar Jordanië gevlucht wat een duidelijke escalatie veroorzaakt.

Objectieve informatie toont aan dat de Jordaanse bevolking vreest dat door de toename van het aantal Palestijnen, op een dag Jordanië omgevormd zal worden tot een Palestijnse staat.

(...)

De groeiende vijandigheid en vrees tussen deze bevolkingsgroepen in de Jordaanse samenleving vormt een zeer geloofwaardige context voor de extreem heftige reactie van de ouders van de vriendin op haar relatie met hun zoon.

Tot slot benadrukken zowel eerste verzoeker als tweede verzoekster dat alle informatie waarover zij beschikken, hebben meegedeeld aan verweerster.

- De paspoorten van verzoekers

Verweerster besluit in bestreden beslissingen ten onrechte dat verzoekers hun verklaringen betreffende hun paspoort ongeloofwaardig zouden zijn.

Verweerster vergeet echter in acht te nemen dat verzoekers hun smokkelaars destijds volledig in vertrouwen namen. Bovendien waren verzoekers helemaal afhankelijk van hen en hadden zij geen andere keuze dan hun paspoorten aan hen te geven.

- Reden van vertrek

Verweerster laat in bestreden beslissingen na de eigenlijke reden van vertrek van verzoekers in acht te nemen, namelijk de problemen van de zoon van verzoekers. De zoon van verzoekers vreesde immers voor zijn leven omwille van de relatie die hij was aangegaan met B.(...).

Bovendien wensen verzoekers te benadrukken dat ze gezien hun leeftijd niet zomaar het land zouden verlaten. Verzoekers brachten reeds hun hele leven door in Jordanië en zouden niet hebben besloten naar België te komen indien hun zoon geen ernstige problemen zou hebben.”

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering en de zorgvuldigheidsplicht, verwijten verzoekers het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen onderzoek te hebben verricht omtrent de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers poneren dat in geval van terugkeer naar hun land van herkomst hun fysieke integriteit wordt geschonden zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet, ter staving waarvan zij verwijzen naar de uiteenzetting onder het eerste middel en de informatie toegevoegd aan het verzoekschrift.

2.3.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: het artikel *“Why Jordan Doesn’t Want More Palestinians”* van Gatestone Institute van 18 augustus 2014, het rapport *“Freedom in the World 2016 – Jordan”* van Freedom House, het document *“Jordan – Palestinians”* van Minority Rights Group International en het rapport *“Jordan Is Palestinian”* van Middle East Quarterly uit 2012.

2.3.2. Als bijlage aan de verweernota worden volgende documenten gevoegd: de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in hoofde van verzoekers hun zoon M. A. M. G. en diens gehoorverslag.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissingen wordt de asielaanvraag van verzoekers geweigerd omdat (i) zij in het kader van hun asielaanvraag duidelijk aangeven dat hun problemen voortvloeien uit de problemen zoals die aangehaald werden door hun zoon M. en dat zijzelf nooit andere problemen hebben gehad doch totaal geen geloof kan worden gehecht aan de asielmotieven van hun zoon, in wiens hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen zodat er ook in hun hoofde niet kan van worden uitgegaan dat zij een gegronde vrees voor vervolging dienen te koesteren, (ii) hun beider verklaringen het ongeloofwaardig karakter van deze motieven bevestigen daar zij nagenoeg geen kennis blijken te hebben over de aard van de problemen van hun zoon en zij ook over de vriendin van hun zoon en haar familie opvallend onwetend blijken te zijn, (iii) zij hun paspoorten niet neerleggen en hiervoor geen aannemelijke verklaring geven zodat dient te worden geconcludeerd dat zij het CGVS beletten zich een duidelijk beeld te vormen over wanneer precies en via welk traject zij naar België zijn gekomen en (iv) de door hen voorgelegde documenten slechts betrekking hebben op hun origine en nationaliteit, gegevens welke niet ter discussie staan, en bijgevolg niet vermogen de appreciatie van hun asielaanvraag in positieve zin om te buigen.

2.4.2. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen blijkt aldus dat, in tegenstelling tot wat verzoekers beweren, zij wel degelijk in de mogelijkheid zijn om de materiële motivering te toetsen. Dit blijkt overigens eveneens uit het feit dat verzoekers kritiek uiten op de weigeringsmotieven en daarbij een poging ondernemen om deze te ontkrachten.

2.5. Waar verzoekers stellen dat de asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch hij niet moet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad, benadrukt de Raad dat verzoekers met hun stelling voorbijgaan aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat de vrees ‘gegrond’ moet zijn. Dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is. Zoals blijkt uit wat volgt, slagen verzoekers er echter geenszins in hun vrees te objectiveren.

2.6. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en

bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.7. Uit de gegevens van het dossier en het verzoekschrift blijkt dat verzoeksters hun aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbinden aan deze van hun zoon M. A. M. G. (RvV X). Zij roepen geen eigen motieven in, hetgeen zijn ook uitdrukkelijk bevestigen ter terechtzitting.

M. A. M. G. stelt in het kader van zijn asielaanvraag in geval van terugkeer naar Jordanië vervolging te vrezen door de familie van zijn vriendin, die gekant is tegen hun relatie omwille van zijn Palestijnse origine. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam in hoofde van M. A. M. G. een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat aan deze asielmotieven geen geloof kan worden gehecht gelet op (i) de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over (1) de datum waarop zijn vriendin hun huwelijksplannen aan haar familie bekendmaakte, (2) de datum waarop hij en zijn vriendin Ayn al Basha verlieten en naar Aqaba gingen, (3) de datum waarop hij door de broers van zijn vriendin in de straten van Aqaba werd achtervolgd en (4) de periode waarin hij na dit incident in Aqaba ondergedoken leefde, (ii) zijn vage en weinig gedetailleerde verklaringen over zijn achtervolging door de broers van zijn vriendin in Aqaba en (iii) zijn onwetendheid over het lot van zijn vriendin.

Deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier werden door de Raad tot de zijne gemaakt in arrest nr. 199 047 van 31 januari 2018, waar werd geoordeeld dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, gelet op de tegenstrijdige verklaringen van M. A. M. G. over over de chronologie van verschillende belangrijke elementen van zijn verhaal, zijn gebrek aan informatie over de situatie van zijn vriendin en zijn vage verklaringen over het incident waarbij hij door de broers van zijn vriendin in de straten van Aqaba zou zijn achtervolgd, op goede gronden kon besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn vermeende relatie en van de problemen die hij beweert te hebben gekend met de familie van zijn vriendin (*“A cet égard, le Conseil fait sien l'ensemble des motifs de la décision attaquée qui se vérifient à la lecture du dossier administratif et sont pertinents. En constatant que le requérant tient des propos divergents sur la chronologie de plusieurs éléments importants de son récit, qu'il n'a aucune information sur la situation de sa petite amie et qu'il est vague quant à la poursuite dont il aurait fait l'objet par les frères de sa petite amie, la partie défenderesse a valablement pu mettre en cause la crédibilité de la relation amoureuse alléguée et des problèmes que le requérant prétend avoir rencontrés avec la famille de sa petite amie.”*). Dienvolgens kan in hoofde van verzoekers evenmin een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. De argumentatie in het verzoekschrift, waarmee verzoekers in wezen niet verder komen dat het louter volharden in hun asielmotieven en het poneren van een vrees voor vervolging, kan deze appreciatie niet ombuigen.

In zoverre verzoekers nog wijzen op de toenemende spanningen in de Jordaanse samenleving tussen de steeds groter wordende groep Palestijnse vluchtelingen en de Jordaanse bevolking, die vreest dat Jordanië zal omgevormd worden tot een Palestijnse staat, en zij ter staving van hun betoog diverse passages citeren uit de informatie toegevoegd aan het verzoekschrift, waarin gewag wordt gemaakt van discriminatie ten aanzien Palestijnse meerderheid in Jordanië, benadrukt de Raad dat een loutere verwijzing naar algemene mensenrechtenrapporten, zonder deze te betrekken op de individuele en persoonlijke situatie, niet volstaat om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging en dit reëel risico dienen steeds *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke. Immers, nergens uit verzoekers hun verklaringen kan worden afgeleid dat zij redenen hebben om in geval van terugkeer naar Jordanië vervolging te vrezen vanwege hun Palestijnse afkomst. Integendeel, zij verklaarden expliciet dat zij, behalve hun ongeloofwaardig bevonden asielmotieven, *i.e.* de problemen naar aanleiding van de relatie van hun zoon, geen andere problemen hebben gekend en dat zij nooit problemen hebben gekend met de Jordaanse autoriteiten (administratief dossier, stuk 5, p. 1-2 en stuk 5B, p. 1-2). De Raad wijst er volledigheidshalve nog op dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de

gevreese problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Op basis van verzoekers hun verklaringen en de algemene beschouwingen in het verzoekschrift kan echter niet worden besloten dat zij in geval van terugkeer naar Jordanië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie lopen, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

De door verzoekers in de loop van de administratieve procedure voorgelegde documenten hebben slechts betrekking op hun origine en nationaliteit, gegevens welke niet ter discussie staan, en zijn verder niet dienend voor de beoordeling van de feiten die aan de grondslag liggen van hun asielrelaas.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.8. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoekers in aanmerking komen voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Jordanië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekers geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden gehoord. Tijdens deze interviews kregen zij de mogelijkheid hun asielmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.10. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.11. Waar verzoekers vragen om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS